

ת"פ 15088/10/18 - מדינת ישראל נגד סיהאם חמאד

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 15088-10-18 מדינת ישראל נ' חמאד
תיק חיצוני: 215705/2018

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	סיהאם חמאד

החלטה

לאחר שעיינתי בבקשת המאשימה לתיקון הפרוטוקול ולעיון מחדש בהחלטתי מיום 3.7.19 בדבר חיוב המאשימה בהוצאות, ועיינתי בתגובת הנאשמת - נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

לעניין הבקשה לתיקון הפרוטוקול - סבורני כי פרוטוקול הדיון מיום 3.7.19 משקף נכונה את מהלך הדיון. אבהיר - התיק נקבע מלכתחילה לשמיעת ראיות ביום 3.7.19 (פרשת תביעה, פרשת הגנה וסיכומים). ביום 1.7.19 הוגשה על ידי המאשימה בקשה לקבוע מועד דיון נוסף, בשל העובדה שהחוקרת אשר גבתה את הודעת הנאשמת - אמורה לערוך בדיקות רפואיות בבוקר הדיון.

הוריתי כי הבקשה תידון במהלך הדיון הקבוע ליום 3.7.19.

לאחר חקירת מרבית עדי התביעה, ומשנתרה עדותה של החוקרת (ע"ת 4) לסיום פרשת התביעה, הודיעה ב"כ הנאשמת כי היא על מנת לייעל את הדיון, היא מסכימה להגשת הודעתה של הנאשמת, ומוותרת על חקירה נגדית של ע"ת 4. ב"כ המאשימה השיב כי הוא מופתע מעמדה זו של ההגנה, שכן לא נאמר לו על ידי הסנגורית כי בכוונתה לוותר על חקירתה של ע"ת 4, וכי הוא מבקש לדחות את הדיון כיוון שאינו ערוך לחקור נגדית את הנאשמת ואף לא ערוך לסיכומים.

במצב דברים זה, ולאחר שמיעת תשובת הסנגורית - הוריתי על דחיית הדיון, תוך חיוב המאשימה בהוצאות. תוך כדי הקראת ההחלטה ציינתי בפני הצדדים כי אין בכוונתי "לתפוס" את הסנגורית בהסכמתה להגשת הודעת הנאשמת ללא חקירה [שכן הסכמה זו ניתנה על מנת לייעל את הדיון ועל מנת שהדיון לא יידחה]. במלים אחרות - ב"כ הנאשמת לא חזרה בה מהסכמתה, שכן לא ראיתי בהסכמה זו כדי לחייב את ההגנה מקום בו הדיון נדחה בניגוד לעמדת ההגנה. על כן אין מקום לתיקון הפרוטוקול.

אף אין בידי להיעתר לבקשה לעיון מחדש בהחלטתי בדבר חיוב המאשימה בהוצאות. החלטה זו ניתנה נוכח היערכות

לקויה של המאשימה לשיבת ההוכחות שנקבע ביום 3.7.19. היערכות לקויה זו גרמה להתמשכות מיותרת של ההליך, לבזבז זמן שיפוטי ולהוצאות לנאשמת.

אחזור ואדגיש -בקשת המאשימה מיום 1.7.19 לקבוע דיון נוסף - לא הוגשה בהסכמת הסנגורית, וממילא גם לא נעתרתי לבקשה, אלא הוריתי כי היא תידון במהלך ישיבת ההוכחות ביום 3.7.19. לא ברור על שום מה הניח ב"כ המאשימה כי בקשה זו תתקבל בהכרח. לא ברור על שום מה העריך ב"כ המאשימה כי פרשת ההגנה לא תחל להישמע במועד שנקבע לכך מראש. הנחות והערכות שגויות אלו הן שהביאו להתמשכות מיותרת של ההליך. מדובר בתיק לא גדול או מורכב. לשמיעתו הוקצה יום שלם, וניתן היה לסיים את מהלך שמיעת הראיות בפרק הזמן שהוקצה לו. האחריות לדחייה המיותרת של ההליך מונחת כל כולה לפתחה של המאשימה, ולא ברורה לי בהקשר זה טרוניית המאשימה וטענותיה באשר להתנהלות ב"כ הנאשמת.

אדגיש כי חיוב צד להליך בהוצאות משפט אינו בגדר "עונש", ולא אחת תכליתו לשפות את הקופה הציבורית (גם אם באופן חלקי) ואת בעל הדין השני, בגין הוצאות הכרוכות בניהול ההליך. ר' בהקשר זה למשל בג"צ 4108/17 **פלונימ נ' מתאם פעולות הממשלה בשטחים** (7.3.2019). הדברים נכונים גם ביחס להליכים פליליים. הגם שהציבור והקופה הציבורית אינם צד נוכח באולם בית המשפט - הרי שהציבור והקופה הציבורית הם הנושאים בעלויות ניהול ההליכים, והם המשלמים את המחיר הכרוך בניהול לא יעיל של ההליך. על בית המשפט מוטלת האחריות לנתב את ההליך באופן מושכל, ובמסגרת אחריות זו עליו לשקול הן את הקצאת הזמן השיפוטי לכלל תיק, והן את האינטרס הציבורי ואת הפגיעה בקופה הציבורית, אשר ההליך השיפוטי מתנהל במימונה.

לשיטתי, נודעת חשיבות לפסיקת הוצאות גם לצורך הכוונת התנהגות והפנמת עלויות ההליך על ידי בעלי הדין ובאי כוחם, מקום בו אמצעים אחרים מאבדים מעילותם. כך לעניין חיוב בהוצאות בגין בזבז הזמן השיפוטי, וכך הוא לעניין חיוב בהוצאות בגין בזבז זמנו של בעל הדין שכנגד, אשר האחריות לדחיית הדין אינה מונחת לפתחו, ואשר נגרמו גם לו הוצאות נוספות בשל התמשכות ההליכים (וזאת בנוסף לעינוי הדין הכרוך בכך).

נוכח האמור, אני סבור כי במקרים המתאימים בית המשפט רשאי להטיל על צד להליך הוצאות, מקום בו אופן ניהול ההליך גרמה להתמשכות מיותרת. כך בדרך כלל, וכך גם במקרה דנן. דחיית הדין לא הייתה מחויבת המציאות. הסיבה היחידה בגינה נדחה הדיון, היא הנחתו המוטעית של ב"כ המאשימה, כי אם הגיש בקשה לקבוע ישיבת הוכחות נוספת, הרי שוודאי בית המשפט יעתר לה, ועל כן אין מקום להיערך לאפשרות שבקשה מסוג זה לא תתקבל. אף אין מקום להיערך לאפשרות שההגנה תוותר על חקירת העדה.

אדגיש את המובן מאליו - מקום בו בית המשפט קובע ישיבת הוכחות לשמיעת פרשת התביעה, פרשת ההגנה, וסיכומי הצדדים, הציפייה היא כי הצדדים יערכו לכך בהתאם. הציפייה היא כי המאשימה תעשה מאמץ על מנת לקדם את שמיעת הראיות באופן יעיל.

למרבה הצער, לא כך קרה הפעם. לא מצאתי כי בטיעוני המאשימה בבקשה לעיון חוזר יש כדי להצדיק את שינוי

ההחלטה.

הבקשה, לפיכך - נדחית.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ט, 15 יולי 2019, בהעדר הצדדים.